

Můj plakát

Karel Zich

Ty znáš ten průchod, kde jsem stával
les poutačů tam poutá dál
já stál tam, ať tam byl či nebyl nával
až jeden plakát za to stál.

Ó, na něm zářil, to je dávno, čaroděj
měl v písniích zvláštní mrazení
ó, dívko, to je dávno, jen se směj
nedá mi to spát a nic se nezmění.

Už dávno z plakátu jsou cáry
i z jiných, co můj přišly skrýt
však ten můj plakát dál má kouzla a čáry
v sobě ho nosím a nemám klid.

Ó, na něm zářil, to je dávno, čaroděj
měl v písniích zvláštní mrazení
ó, dívko, to je dávno, jen se směj
nedá mi to spát a nic se nezmění.

Ó, na něm zářil, to je dávno, čaroděj
měl v písniích zvláštní mrazení
ó, dívko, to je dávno, jen se směj
nedá mi to spát a nic se nezmění.